

# Verliefd op septemberlicht

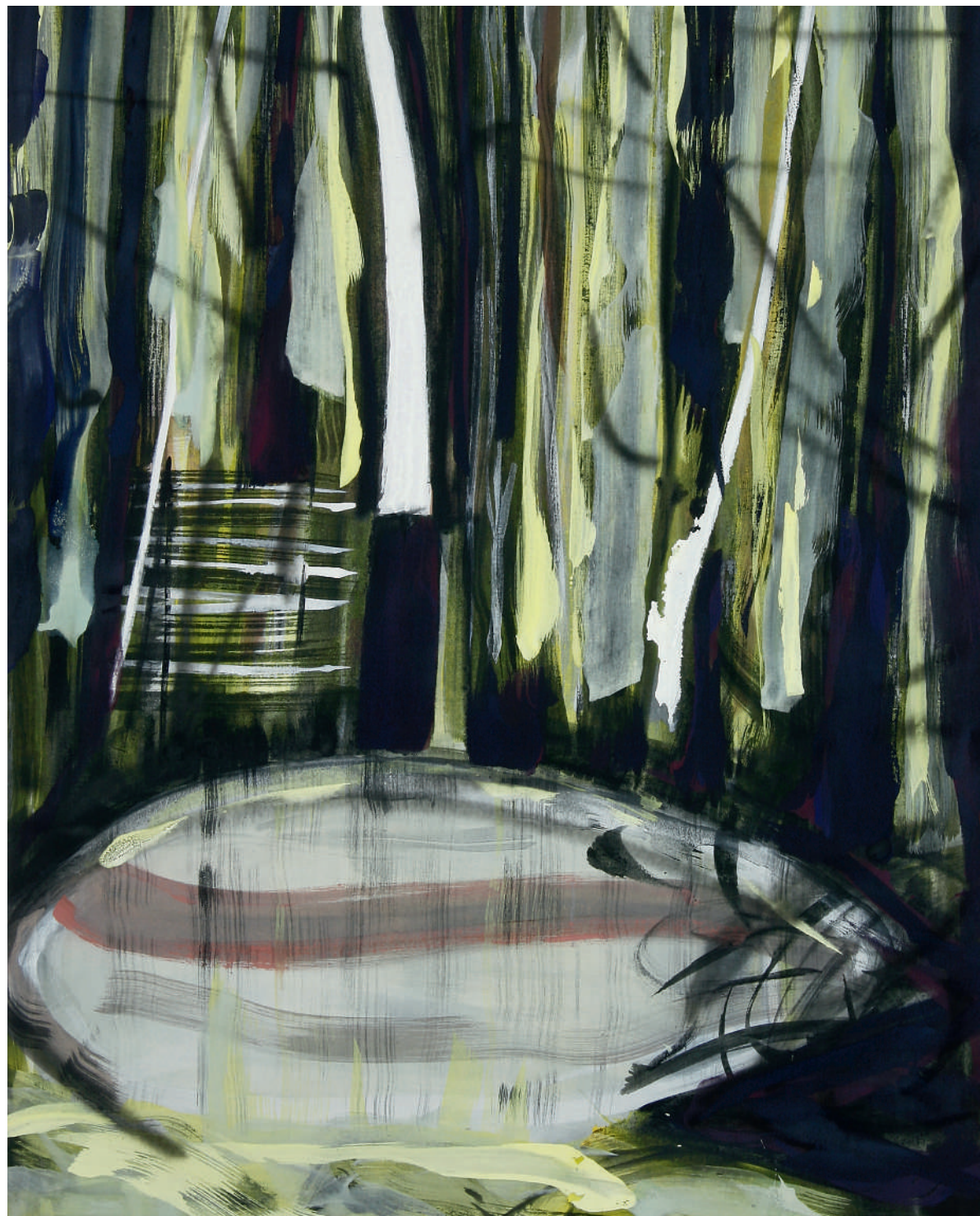
Jan Snijder maakte in de afgelopen maanden tientallen nieuwe schilderijen. Het is alsof hij een nieuwe bron van creativiteit heeft aangeboord. Bijna alles is anders dan voorheen. Hij vertelt over de nieuwe richting die hij is ingeslagen.

DIRK VAN GINKEL

**W**ie het werk van Jan Snijder een beetje kent, wacht een grote verrassing bij de tentoonstelling *Saturnalia* in melklokaal in Heerenveen. Waar zijn die verstilde, vaak wat dromerige wadden- en weidelandschappen die al zo vaak zijn geëxposeerd? Dat was werk op bescheiden formaat, liggend en geschilderd in zacht vloeiende organische vormen, alles wat vaag en mistig.

Wat melklokaal laat zien, is anders. De galerie toont zo'n twintig werken van Snijder uit de laatste maanden van dit jaar. Het horizontale landschap heeft plaatsgemaakt voor verticale bosgezichten, het formaat is enorm toegenomen, de contrasten zijn sterker aangezet, de verfstreek is krachtiger en stoerder. Wat heeft deze wending in zijn oeuvre veroorzaakt?

Jan Snijder wijst door de ramen van zijn atelier in Drachten. „Als je die kant opgaat, loop je de weilanden in. Ga je de andere kant op, dan kom je in de bossen. Jarenlang liep ik bijna elke dag naar de weilanden om daar mijn 'landschapservaringen' op te doen. Ik deed dat als kleine jongen al samen met mijn vader. Later ging ik alleen. Ik kreeg er geen genoeg van, want het was een vogelgebied van



Het werk van Jan Snijder is veranderd. Het horizontale landschap heeft plaatsgemaakt voor verticale bosgezichten.

heb ik jou daar. Ik vond er innerlijke rust en vrede. En inspiratie. Maar de laatste jaren valt er voor mij in het weidelandschap niks meer te beleven. Bloemen, plantjes, vogels... Het is allemaal verdwenen. Ik vond er

niet meer wat ik zocht en in mijn werk kon ik er dus ook niet veel meer mee. Ik moest wat anders. Tegenwoordig loop ik de andere kant op.”

Naast de teloorgang van het weidelandschap was er nog een andere

reden waarom Snijder voor een nieuwe weg koos. In augustus moest hij met een nare infectie het ziekenhuis in. Niet dat hij de dood in de ogen keek, maar 'het was niet best'. Hij herstelde echter snel en mocht aan het



Jan Snijder. FOTO DIRK VAN GINKEL

eind van de maand even naar buiten.

„Het was nog augustus, maar ik zag dat mooie septemberlicht al. Dat licht dat zo laag over de dingen scheert en dat zorgt voor felle contrasten. Fascinerend, ik ben daar echt verliefd op. En toen gebeurde er iets. Het was net alsof ik na die intense koortservaring met heel andere ogen naar de wereld keek. Ik zag alles als het ware opnieuw. Niet te geloven. Dat leidde tot een explosie van creativiteit. Toen ik thuiskwam, ben ik meteen de bossen van Beetsterzwaag ingetrokken. In twee maanden tijd maakte ik bijna honderd werken. Alle schilderijen die ik aanvankelijk voor de expositie in melklokaal had uitgezocht, konden de opslag in. Wat er nu hangt is allemaal nieuw: groter, verticaal, contrastrijker, dramatischer dan wat ik eerst maakte.”

In de terugblik zat de verandering van zijn thema er al een beetje aan te komen. In 2010 was Snijder in de VS en bezocht hij de bossen in Oregon.

„Ik vond altijd dat het wad de mooiste plek op aarde was, maar wat ik daar heb gezien! Het was een ervaring zo groots, dat ik er een beetje van in de war raakte. Zo rijk aan variatie, aan leven, geluid, licht, zo oer en zo verticaal. Ik voelde er hetzelfde als wat ik altijd op de wadden ervaar, maar in een andere vorm. Nu komt dat eruit. De kiem voor de omslag die je in mijn werk ziet, ligt daar. Gelukkig vind ik in de bossen hier – en godzijdank ook op de Waddeneilanden – nog terug waar ik vroeger in de weilanden zo van kon genieten. Ik ervaar het als een nieuw soort vrijheid.”

**Saturnalia** is een duotentoonstelling van Jan Snijder en Koos van der Sloot, t/m 24 december te zien in melklokaal in Heerenveen, Heremaweg 20-1, vr en zo 13-17 u